

DRACHTINKA

Časopis Domova seniorů Drachtinka

Foto: JvK

Pixabay.com

Léto v zahradách

Ročník 14

3/2023

www.drachtinka.cz

Obsah:

Úvodník paní ředitelky	1-2
Křesadlo 2023	3-4
Kytara se Šárkou	5-6
Aktivizace přímé péče	7-10
Konipas bílý zahnízdil	11
Dovolená dříve a dnes	12-17
Rozhovor p. Blažková	18-19
Rozhovor p. Ondráková	20-21
Dobrovolníci z ADRY	22
Carving-vyřezávání z ovoce a zeleniny	23
Státní příspěvky na služby operátorů	24-25
CDS Motýl-střípky času	26-27
Terapie s králikem	28-29
Léto v zahradách DsD	30
Zajímavé fotky	31-32

Vydává:

Domov seniorů Drachtinka

Adresa redakce:

Domov seniorů Drachtinka
Erbenova 1631
539 01 Hlinsko

Email:

janka.koten@drachtinka.cz

Šéfredaktor:

Bc. Miroslava Kábelová

Zástupce šéfredaktora:

Bc. Marie Rosická DiS.

Tisk:

DsD vlastními prostředky

Vychází:

Čtyřikrát do roka

Autor obálky:

Janka Koten-J♥K

Reprodukční grafik:

Janka Koten

Vydavatel si vyhrazuje právo
příspěvky vrátit, případně upra-
vovat tak, aby odpovídaly cha-
rakteru časopisu DsD.

Fotografie, které nejsou označeny
jménem autora, jsou pro časopis
poskytnuty autory, kteří pracují
v DsD, nebo jsou získány z volně
dostupných zdrojů internetových
stránek.

Úvodník paní ředitelky

Milí klienti, zaměstnanci a přátelé Drachtinky,

léto roku 2023 je nenávratně pryč. Babí léto je k nám milostivé a hýčká nás zbytkem paprsků. Chladná rána však signalizují nastupující podzim.

Pro milovníky slunce, koupání a teplých večerů není odchod léta radostným časem, ale každý z nás ví, že s koncem jednoho období přichází další, které přinese nové zážitky. Zároveň můžeme žít ze vzpomínek na to hezké, co jsme prožili. Já osobně budu mít v paměti vinice zalité sluncem v okolí Pálavských vrchů a Mikulova, vůni chorvatských borovic u Jaderského moře a třpytící se hladinu rybníku Jánuš, kam si velmi ráda chodím zaplavat. Když si načnu lahvinku dobrého moravského vína, budu mít kousek Moravy v blízkosti sebe.

Foto: M. Kábelová

Léta jsme si užili a všichni zaměstnanci se vrátili ze svých cest za odpočinkem ve zdraví.

Přestože letní dovolenkový čas svádí k pomyslnému zpomalení, život v Drachtince se nikdy nezastaví. Nemáme prázdniny, sanitární dny, inventury.... Pečujeme, ošetřujeme, vaříme, uklízíme, pereme, nakupujeme, účtujeme, opravujeme a upravujeme, individuálně plánujeme, nasloucháme, pomáháme. Vše stále bez přestávky, protože jsme Domovem, domovem našim klientům a věřím, že i leckdy rodinou.

Se zajištěním plynulého provozu nám pomohlo několik brigádníků, studentů vysokých škol. Jejich pomoc umožnila zaměstnancům domova klidný odpočinek a čerpání dovolené. Práce se studentky zhostily se ctí, za pomoc a zodpovědný přístup jim patří veliký dík.

Během léta se nám podařilo zrealizovat další běh kurzu bazální stimulace, absolvovat stáže, zahájit přípravu nových webových stránek, zrealizovat několik plánovaných nákupů, odstranit havárii prasklého potrubí, plánovat a realizovat aktivity pro obyvatele Domova, napsat některé vnitřní předpisy. Zahájili jsme přípravu rekonstrukce pečovatelný ve 2. patře a dokončili dílnu v 1. patře. Postupně se snažíme zútulňovat jednotlivá místa v Domově tak, aby se stala příjemným zázemím pro trávení volného času klientů a personálu.

Společně se můžeme těšit na 7. říjen 2023, kdy nás po dlouhé době potěší vystoupení pěveckého sboru ku příležitosti Dne otevřených dveří a Týdne sociálních služeb. Vystoupení bude zároveň slavnostním představením práce pěveckého sboru. Další slavnostní a zároveň velmi vzácnou událostí, kterou podzim připraví je oslava 100. narozenin klientky naší Drachtinky.

At' nám svítí slunce, prší nebo padá sníh, vždy si dokážeme najít „nač“ se těšit ☺ a společně nám bude veseleji.

Přeji všem, aby si barevný podzim užili v pohodě, ve zdraví a našli si na každém dnu něco hezkého, co dokáže zahřát u srdce.

Bc. Miroslava Kábelová
ředitelka Domova seniorů Drachtinka

Křesadlo 2023

V našem Domově dne 22. 7. 2023 pod záštitou dobrovolnického centra Fokus Vysočina v Hlinsku, probíhalo předání ceny Křesadlo za rok 2022. Mezi 10 oceněnými dobrovolníky nechyběly ani naše Šárka Černá a Anička Plíšková.

Děkujeme, že ve svém volném čase se věnujete našim seniorům v DsD

Pixabay.com

Předávání cen Křesadlo 2022

Hlavní ocenění získal pan Jan Číhák, který téměř 10 let vykonává činnost v Centru Jana XXIII. Organizačně se podílí nejen na dětských programech, ale pomáhá také, při přípravě volnočasových aktivit pro dospělé, a to v prostorách i mimo něj. Zajišťuje i technické zázemí centra. Cenu města Hlinska získala Kateřina Mandlová, která připravuje pro děti pravidelný volnočasový program „Hýbánky a zpívánky“ v Mateřském centru Hlinečánek.

Na akci vystupoval pěvecký sbor Drachtinka pod vedením Miluše Štikové, za klavírního doprovodu Aleny Peškeové. Na sladkém občerstvení se podílelo DsD Drachtinka, Bistro Čistá duše, Centrum denních služeb Motýl, Lenka Čepešová a papírnictví Prokopův dům.

Gratulujeme všem dobrovolníkům a zvláště oceněným, přejeme mnoho úspěchu, radosti a dobrých nápadů ve vaší další činnosti. Děkujeme, že jste.

Foto: Facebook FOKUS Vysočina, DsD Drachtinka

Kytara se Šárkou

Naším Domov je často slyšet zpěv, doprovázen hrou na kytaru. Kdopak to asi může být? No přece naše „Šárka“. Šárka Černá je pět let dobrovolnicí v Centru Fokus Hlinsko a chodívá zpříjemnit chvíle našim seniorům hrou na kytaru a svým zpěvem. Na zpívánky se Šárkou se všichni vždy těší a velký sál se rychle zaplní.

Naši senioři se rádi připojí a zpívají se Šárkou. Ve svém volném čase Šárka navštěvuje také CDS Motýl, kde je potěšení svým vystoupením. Šárka pracuje v DsD Drachtinka v přímé péči, a je mezi klienty oblíbená pečovatelka. Svoji práci vykonává dobře a také s láskou, jako je její zpěv a hra na kytaru. J♥K

Ted' bychom se Šárky rádi zeptali 😊

Šárko, odkdy hraješ na kytaru, které písně zpíváš, tvoje nejoblíbenější píseň a co bys ráda vzkázala svým posluchačům?! Řekni nám prosím něco o sobě.

Mé seznámení s kytarou bylo ve dvanácti letech. Žádná hudebka ani soukromý učitel, jsem samouk, který nezvládá těžší akordy.

Dříve jsem hrála jenom pro sebe a později pak s příchodem dětí i pro ně. Po desetileté mateřské přišel nástup do práce, na Drachtinku, kde už mám taky desetiletku za sebou a snad vydržím ještě pár let. Kytaru jsem více oprášila až na popud Milušky Štikové, která slyšela pár mých vlastních písní a navrhla vystoupení v DsD.

Tréma byla veliká, ale postupem času jsem si zvykla já i moje trpělivé publikum. Můj repertoár se pozvolna rozrůstal a přizpůsoboval mým možnostem i obecenstvu. Moje rodina byla též v tomto počínu zainteresována. Párkrát jsme pro naše seniory zahráli divadlo a to převážně zhudebněné pohádky např. Budulínka, O dvanácti měsíčkách, Karkulku apod. Jak děti rostly a šly na školy, tak divadla upadla, ale já docházela s kytarou nadále a rozšířila své působení i do denního centra služeb Motýl. A v tento moment, v roce 2018, se ze mě stal oficiální dobrovolník se smlouvou, která je prý pro toto působení nezbytná. Jsem ráda, že se můj zpěv, hudba, má občasná vlastní tvorba lidem líbí. Jsou velmi tolerantní, protože vím, že ne vždy je to perfektní, a že jsou na světě lepší hudebníci i zpěváci než já. Nicméně pro ně

hrají s chutí písničky lidové i modernější. Za ty léta mám vytvořený speciální zpěvník na míru, ale když někdo něco požaduje a je to v mých možnostech, tak se píseň naučím. Já osobně mám ráda píseň "Paní má se má", a také svou tvorbu "Vzpomínky", která se setkává s velkou oblibou a mě to velmi těší. Pro mě je hudba hnacím motorem a baterky mi nabíjí i pohled do rozzářených a zpívajících očí mého obecenstva - v tu chvíli vše dává smysl.

"Každý z nás je notou na lince a společně můžeme vytvořit tu nejkrásnější píseň".

Šárka Černá-přímá péče

Foto: Facebook DsD

Aktivity přímé péče s klienty

V tomto příspěvku vám chceme přiblížit práci našich pečovatelek-přímé péče a jejich zapojování se do aktivizace našich seniorů. Tak jako se práce aktivizačních pracovníků prolíná při hygieně, podávání stravy a dalších sebeobslužných činnostech s prací pečovatelek, podílí se i naše pečovatelky na aktivizaci. Kromě péče, pokud jim to časový úsek dovolí, se rády zapojují do různých aktivit s klienty. Máme léto a chceme s vámi, co nejvíc to jde, využívat slunečních paprsků a procházek do našich krásných zahrad nebo posedět na terase. Pracovnice z přímé péče nám aktivizačním pracovnícím pomáhají vás klienty usadit do vozíků, abychom mohli s vámi posedět v zahradách na čerstvém vzduchu nebo se procházet po parku. Také se rády samotné účastní vycházek s vámi. Pokud vás necháme sedět na terase a my už nejsme přítomné v práci, pracovnice z přímé péče vás rádi později v pořádku doprovodí na pokoj. Bez vzájemné spolupráce by se řada aktivit ani nemohla uskutečnit.

Teď bychom vám rády připomněly několik akcí, kde byly hlavními iniciátorkami právě naše pečovatelky. Vaší největší oblibě se těší pečení, že ano? Připomeňme pečení bramboráčků, lívanců a topinek na jednotlivých patrech. Nebo společné povídání na klubovnách u dobrého káfička, trénování paměti, posezení s písničkou, kytara se Šárkou, společenské hry Člověče nezlob se, společné shlédnutí DVD filmů, cvičení na Thera treneru u kocoura Igora, návštěva pejska Tima-Helenky Zvolánkové, Bena a Monty Ivy Ondráčkové, Tim-Moniky Weberové a Keisy-Veroniky Bouškové. Dále posezení v kavárně nebo na terase. Nepominu zajisté osobní povídání s vámi na pokojích.

Teď se na to všechno podívejme v obrázcích.

DRACHTINKA

Topinky

Bramboráčky

Lívanečky

Kadeřnice

S pejsky

**Vědomostní
kvíz**

Tim

Ben Monty

Tim

Thera Treiner

Keisy

Posezení na naší terase

Konipas bílý zahnízdil

Na balkónu ve 3. patře se letos zahnízdil ptáček konipas bílý, lidově třasořítko. Je to malý druh ptáka, který má dlouhý úzký ocas, kterým neustále pohupuje nahoru a dolů. V Česku hnízdí na celém území, hlavně v nižších polohách.

Hnízdo v krmítku

Z vajíček se vyklubali tři konipásci, kteří po pár dnech hnízdo opustili a odlétli.

Víte, proč se jmenuje konipásek?

Dovolená dříve a dnes

*H*istorie *d*ovolené

Za kolébku cestování za zábavou se považuje antický Řím.

Movitější obyvatelé si užívali až dvouletý únik z každodenní reality. Rozloha říše, rozšiřování hranic, prosperita i rozvinutá infrastruktura, to vše poskytovalo Římanům dobré podmínky pro cestování. Nový typ radovánek zase znamenal zakládání hostinců nebo dokonce i služby turistického průvodce.

Když však Řím padl, vymazal středověk na chvíli dovolenou z historie a cestovalo se opět především za válečnými, politickými, obchodními a náboženskými důvody. Nejvíce se v té době dnešnímu cestování podobaly svaté poutě. Například mezi Římem a Jeruzalémem existovala celá síť služeb pro poutníky. Byly tu hostince, kláštery a pozadu nezůstali ani obchodníci se svým zbožím.

Až renesance přinesla novou touhu objevovat. V této době nebylo pro dobře zajištěné mladé dobrodruhy neobvyklé vydat se po studiích na cestu po Evropě.

Revoluci v cestování přinesla právě až průmyslová revoluce. S vynálezem parního stroje se rychle rozvíjela vlaková i lodní doprava a vzdálenosti se zkracovaly. Dovolena však byla stále výsadou bohatých. Až rozmach automobilové a letecké dopravy přiblížil cestování i běžným lidem.

K naší historii neodmyslitelně patří odborářské rekreace.

Odborářská rekreace mívala své rituály, formovat socialistického člověka bylo třeba i ve volném čase.

Přesto pro mnoho lidí představovala zejména zpočátku jedinou šanci, jak strávit dovolenou jinde než doma, a to za únosné peníze. Odstartovalo to už v létě 1945, kdy se v odborářských zotavovnách vzpamatovalo na čtyři a půl tisíce vesměs navrátilců z vězení nebo koncentráků. Pravý boom ovšem vypukl po roce 1948, kdy si ROH (Revoluční odborové hnutí) začalo tvořit ze zabraných objektů síť dalších zotavoven - od hotelů či dokonce zámků, jakými byly třeba Žinkovy nebo Hrubá Skála, po chaty skromného standardu.

Atraktivní lokality, výlety, pravidelné jídlo, kulturní program, výuka sportů. A žádné starosti. Kdo by odolal jednomu nebo dvěma týdnům. I když ne na každého se dostalo. Na „výběrové“ rekreace ROH jezdili vynikající pracovníci nebo lidé z náročných provozů.

Koncem 70. let vyjelo do zotavoven ROH.

Na půl milionu lidí, ale to už jim vyrostla silná konkurence v podobě podnikových zařízení. Bohaté firmy si dopřály komfort horských bud nebo dokonce zámků, třeba Chlum u Třeboně, kam jezdili z neratovické Spolany.

Chudší podniky si kupovaly venkovské chalupy nebo budovaly kempy. Zejména jednodušší varianta ovšem měla svůj půvab. Sjížděly se sem celé rodiny, často předem domluvené, dělily se o kuchyň i večerní táboráky.

Domácí rekreace se rozbíhala naplno, zahraniční ovšem vázla. A pokud už někdo někam mohl, pak dlouho jen do zemí socialistického tábora. Navíc po roztržce mezi Stalinem a Titem se pro nás záhy uzavřela i Jugoslávie.

Na Západ? Výlet jen pro vyvolené z vyvolených.

Během 60. let se sice situace zlepšila a mnozí dokonce směli navštívit příbuzné, podmínkou ovšem bylo „pozvání“. Dopis od někoho, kdo se zaručil, že se o vás postará, banka totiž na takový výlet přidělovala jen pár dolarů.

Ale pozvání se vždycky dalo nějak získat a zejména mladí lidé, ochotní vydělat si za hranicemi brigádami, se tak dostali do světa.

Po roce 1969 klec zase spadla a vzhledem k rostoucí emigraci bylo těžké získat místo na Západ i v organizovaném zájezdu. A tak našincům opět zbyl socialistický Východ.

Dnes jsou hranice a možnosti otevřené a během pár hodin se můžeme přesunout téměř kamkoliv na planetě a užívat si lyžování na ledovci i exotické pláže. Záleží jen na naší odvaze o finančních možnostech.

Za nejkrásnějšími a nejzajímavějšími místy planety nemusíte cestovat za hranice. Světové divy a nejoblíbenější turistické cíle se vejdou do hranic naší vlasti. Které to jsou?

Vyhlídka Máj ve Středočeském kraji versus Grand Canyon v USA

Z vyhlídky Máj se vám naskytne jeden z nejkrásnějších pohledů na řeku Vltavu. Řeka v místě vyhlídky protéká hlubokým skalnatým kaňonem a stáčí se do tvaru podkovy. Vyhlídka se nachází na vysoké skále, přímo nad bývalými Svatojánskými proudy. Pripomíná Grand Canyon na řece Colorado v severozápadní části Arizony.

Rokokový zámek Nové Hrady u Ústí nad Orlicí versus francouzský palác Versailles

Zámek Nové Hrady je dominantou stejnojmenné obce v Pardubickém kraji. Tato pozoruhodná rokoková stavba s rozsáhlým přírodním areálem si právem vysloužila přezdívku „České Versailles“ nebo „Malý Schönbrunn“.

Pravčická brána v Českém Švýcarsku versus Landscape Arch (USA)

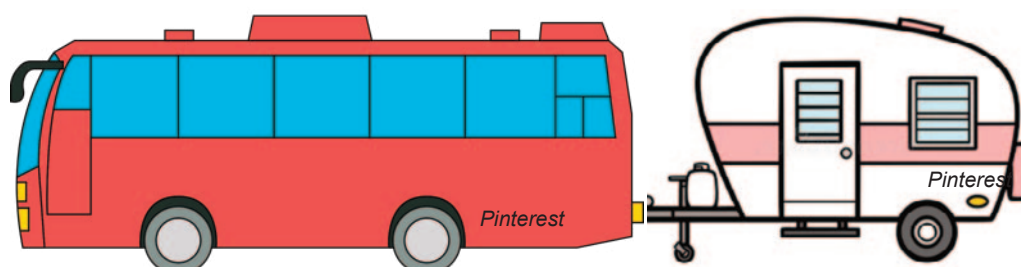

Ikona Českého Švýcarska, která přitahuje milovníky romantických přírodních zákoutí Pravčická brána. Největší přirozená skalní brána na našem kontinentu, národní přírodní památka a zřejmě nejkrásnější přírodní útvar v zemi. Svými rozměry zároveň největším přírodním skalním mostem v Evropě.

Železniční viadukt ve vesnici Novina versus Glenfinnan ve Skotsku

Třicet metrů vysoký viadukt v údolí Glenfinnan patří k nejzajímavějším skotským mostům. Jeden takový viadukt máme také v Česku, konkrétně v Kryštofově údolí Libereckém kraji.

Panská skála v Libereckém kraji versus Reynisfjara na Islandu

Právě na Panských skalách se filmovaly legendární scény z pohádky Pyšná princezna, možná si je vybavíte i vy. Skály vypadají jako píšťaly varhan, proto se jim lidově říká Varhany. Obdobný úkaz naleznete také na černé pláži Reynisfjara na Islandu.

Kyjovská pahorkatina, Velké Bílovice versus italské Toskánsko

Krásná moravská krajina podobná italskému Toskánsku se nachází na jihu Moravy v okolí města Kyjov. Tato moravská oblast klimatologicky patří k teplé oblasti a proto se zde daří vinohradnictví a sadařství teplomilných druhů, jako jsou meruňky a broskvoně.

Levandulová farma pod Řípem versus Provence

Krásné Provensálsko, charakteristické pro svá levandulová pole, najdete hned na několika místech v Česku. Od levandulové farmy pod Řípem, přes levandulovou zahradu Anette v Klapých až po levandulovou farmu Lavandia na jižní Moravě.

Menhiry Holašovice versus Stonehenge v Anglii

Holašovický kruh neboli Holašovické Stonehenge je novodobé okrouhlé seskupení jednotlivých vztyčených kamenů, tzv. menhirů. Může mít tvar kruhu, oválu, elipsy, ale i neúplného kruhu nebo jen polokruhu. Tento na fotce je vybudovaný u vsi Holašovice v jižních Čechách. Ve světové verzi je stonehenge největším britským monументem a nejznámějším pozůstatkem doby bronzové.

Příspěvek vedoucí aktivizace Bc. Marie Rosická DiS.
zdroje z internetu: www.idnes.cz, www.vroomagazine.com, www.dianaella.com

Rozhovory se zdravotními sestrami z řad našich seniorek

V našem Domově pobývají dvě bývalé zdravotní sestřičky, které nám poskytly rozhovor z jejich profesního života.

Děkujeme paní Miladě Blažkové a paní Miluši Ondrákové za zajímavé a příjemné povídání.

Vizitka paní Blažkové

Co vás vedlo k povolání být zdravotní sestřičkou a kde jste studovala?

Mám dvě starší sestry dvojčata, které již studovaly na zdravotní škole. Tak jsme se nějak všechny tři vydaly na cestu zdravotnictví. Ludmila je doktorka a pracovala na gynekologii v Písku, Dagmar je zdravotní sestřička a pracovala na kožním oddělení v Ústí nad Labem, kde jsem vystudovala čtyřletou Střední zdravotní školu s maturitou. Se svými sestrami jsem pořád v telefonním kontaktu a jsou již vdovy jako já.

Kde jste pracovala po ukončení studia, jaká byla vaše pracovní dráha, nějaké vzpomínky na kolegy z práce.

Po ukončení studia jsem pracovala v nemocnici Ústí nad Labem na lůžkovém kožním oddělení. Pracovali jsme na směny a byla jsem tam velmi spokojená. Práce mě naplňovala a po získání praxe jsem dělala na operačním sále a asistovala doktorům u operace. Vzpomínám si na sálovou sestru Jarku Koudelkovou, byla to dobrá kolegyně. Kamarádila jsem se s doktorkou Larisou Ulanovou, která měla rodiče původem z Ruska, ale jednou odešla na symposium do Anglie, kde pak zůstala. Ráda vzpomínám na primáře Hanuše Libického, který byl velký odborník, prostě kapacita.

Hodně k němu jezdili lidi z dálky a na jeho starší věk měl ruce klidné, které u operací očí doktor potřebuje. Chodíval také do Anglie, kde se účastnil operace očí královny Alžběty, alespoň tak se to o něm říkalo. Pak si ještě vzpomínám na doktora Kubíka a doktora Andrese. Pak jsem se po létech přestěhovala za mužem do Hlinska, kde měli stavět nemocnici, ale bohužel ji postavili v Chrudimi. Tak jsem šla pracovat do dětských jeslí a následně jsem pracovala v Poliklinice na kartotéce v Hlinsku. Tam jsme sloužili při pohotovosti i noční a na směny. Například, když byla chřipková epidemie, jezdili lékaři po pacientech a my jsme byly na telefonu a vypisovaly neschoopenky, protože by se to jinak nestihlo. Nebyla to jednoduchá práce. Nejvíc si vzpomínám na oddělení v Ústí nad Labem, kde jsem byla nejspokojenější.

Jaké bylo paní Blažková tehdejší vaše zdravotnické oblečení?

Tehdy se nosily modré šaty, bílé zástěry a naškrobené čepičky. Na sále to bylo jinak. Tam jsem neměla čepec, ale plátěnou zelenou čepičku, jak nosili doktoři a bílé šaty. Místo dnešní roušky jsme měli bílou plátěnou ústenku, která se zavazovala vzadu na hlavě čtyřmi šňůrkami.

Jak vnímáte práci zdravotních sester v našem domově?

Vnímám rozdíl v tom, že zdravotní sestry v Domově mají jiné úkoly než zdravotní sestry v nemocnici na oddělení. Sestřičky to zde mají náročnější v tom, že se víc naběhají kromě momentálních a pravidelných zdravotních potřeb klientů, také s léky pro klienty. Často se samy musí rozhodovat bez lékaře, jestli například zavolat záchranku. Vážím si jejich práce.

***Poděkování
paní Blažkové
za rozhovor
pro časopis.***

Rozhovor vedla a zapsala Janka Koteň-J♥K

Vizitka paní Ondrákové

Proč jste se rozhodla pro povolání zdravotní sestry a kam jste chodila do školy?

Pro práci zdravotní sestry jsem se rozhodla, protože mám ráda děti a lidi. Roku 1955 jsem nastoupila na střední zdravotnickou školu do Litomyšle. Kvůli vzdálenosti od domova jsem byla na internátu. Díky tomu jsem v Litomyšli poznala svoji lásku, chodíval mi hrát pod okno a později jsme se vzali. Patřila jsem mezi první absolventy nově otevřeného oboru dětská sestra. Studium trvalo 4 roky, bylo zakončené maturitní zkouškou. Praxi jsem absolvovala v Litomyšlské nemocnici na dětském oddělení, chirurgii a ortopedii.

Také jsem byla jako praktikantka na gynekologicko-porodnickém oddělení.

Kde všude jste pracovala paní Ondráková?

Po maturitě jsem nastoupila do Poličky na dětské oddělení, kde jsem půl roku dělala u kojenců, pak půl roku u větších dětí. V roce 1960 jsem začala pracovat v porodnici v Hlinsku, potom střídavě pracovala v jeslích a v porodnici. Měla jsem pracovat jako vedoucí v jeslích, ale slíbila jsem si, že nebudu dělat vedoucí protože práce v porodnici mi je bližší, tak jsem se vrátila do porodnice. V roce 1970 jsem nastoupila do Trhové Kamenice k praktickému lékaři a později do Hlinska k dětskému lékaři. V té době jsme měli dětskou poradnu, jezdili jsme do Bradla a Stříteže, ale po odchodu pana doktora do důchodu jsem nastoupila k paní doktorce a nakonec jsem pracovala u pana doktora Vrbického. Po skončení porodnice jsem chvíli neměla práci. Začali jsme očkovat proti tuberkulóze, poté jsem nastoupila na pohotovost v Hlinsku.

V roce 1998 jsem odešla do důchodu.

Jaké jste nosila oblečení paní Ondráková a nějaká veselá historka z práce.

Oblečení zdravotní sestřičky tehdy byla uniforma - modré šaty s bílou zástěrkou. No a jedna veselá historka. Když utíkali Němci, tak pan doktor z Trhové Kamenice chodil ošetřovat partyzány do lesa. Také to byl velice zdatný porodník.

Jednou takhle jel k porodu do Slavíkova a tehdy bylo všechno zasněžené. Po cestě se zabodnul s lyžemi do hnoje, tak ho museli očistit, pan doktor odrodil a jel na lyžích zase zpátky.

Vzpomenete si na nějaké zajímavé pacienty?

V Možděnici byla jedna pacientka, měla nemoc mozku. Později se stala maminkou, tak jsme jí pomáhaly s výchovou, přebalováním a vším co bylo u mateřství potřeba. Měla dceru a syna. Ta dcera začala chodit na střední zdravotnickou školu, bohužel dostala schizofrenii a tak toho musela nechat. Syn chodil na vysokou školu, ale taky toho bohužel musel nechat. Jinak to byly moc nadané děti. Po letech jsem šla na hřbitov zalévat květiny na hrob, kde jsem potkala jejího manžela. Hned se ke mně hlásil a za všechno po letech moc děkoval.

Jak vnímáte práci zdravotních sester v domově?

Velice dobře. Mají těžkou práci. Za jejich obětavost, dobrotu a podporu jim moc děkuji.

Poděkování paní Ondrákové za rozhovor pro časopis.

Rozhovor vedla a zapsala Simona Pilařová

Dne 12. května každoročně slavíme Mezinárodní den sester, skrze který si připomínáme narození Florence Nightingale, anglické ošetrovatelky a zakladatelky povolání zdravotní sestry, která založila také první ošetrovatelskou školu v Londýně. V Čechách stála u kolébky ošetrovatelské školy Karolína Světlá, spolu s Eliškou Krásnohorskou a Vojtěchem Náprstkem podnítila její založení v Praze r. 1874. Existence školy byla sice krátkodobá, jednalo se spíše o jakýsi kurz, ale byl to začátek cesty, kterou ukázala „Dáma s lampou“, začátek pro založení skutečné školy pro ošetrovatelky. Další ošetrovatelské školy vznikaly za II. světové války a v letech těsně po válce. Ošetrovatelské školy daly základ pozdějším zdravotnickým školám.

Zdroj: www.wold.zdravka-plzen.cz

Domov seniorů Drachtinka navštívili dobrovolníci z ADRY

Dne 02. 08. 2023 přivítal náš Domov seniorů Drachtinka dobrovolníky z mezinárodní humanitární organizace ADRA, která se zaměřuje především na pomoc seniorům, dětem a zdravotně postiženým. Do našeho domova zavítalo 25 dobrovolníků z celé České republiky spolu s dvěma malými dětmi ve věku do 10 let. První setkání našich seniorů a dobrovolníků proběhlo ve společenském sále. Dobrovolníci zpívali, hráli a naši senioři se ke zpěvu také přidali. Po skoro hodinovém vystoupení se dobrovolníci vydali na pokoje za klienty, kteří se ze zdravotních důvodů nemohli účastnit setkání na společenském sále. Dobrovolníci z ADRY měli pro všechny vyrobená papírová přáníčka, která rozzářila oči a vyloudila úsměv na tvářích našich seniorů.

Děkujeme dobrovolníkům z ADRY, že věnovali svůj čas našim klientům. Protože, když věnuješ někomu svůj čas, daruješ mu kousek svého života, který už nikdy nevrátíš, je to největší dar.

Carving-vyřezávání z ovoce a zeleniny

Dne 10. srpna nám do DsD přišla slečna Diana Peškeová předvést food carving - vyřezávání z ovoce a zeleniny. Řeže od roku 2017, prošla carvingovými kursy Ludka Procházky, mj. prvního lektora carvingu v ČR a na Slovensku. Diana vyřezává zeleninu, jako je např. červená řepa, kedlubna, mrkev, ředkev, dále melouny vodní i cukrové, dýně nejrůznějších tvarů i ovoce, např. mango, jablka, papája. Diana se pravidelně účastní carvingových soutěží, v ČR např. v rámci mezinárodní kuchařské a cukrářské přehlídky GASTRO HRADEC, Melounový šampionát Třebíč, Dýňový šampionát a podobně, na Slovensku v rámci veletrhu v Bratislavě. Většinou se umísťuje v pásmu stříbrných medailí. Zatím jejím největším úspěchem byla reprezentace na Světovém šampionátu v Lucemburku v listopadu 2022, kde se umístila ve stříbrném pásmu s 86 body (od 90 bodů by bylo zlaté pásmo).

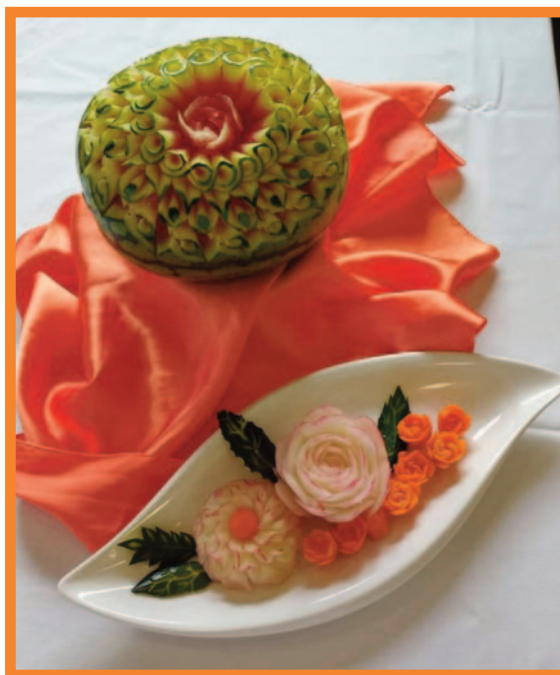
Naši klienti byli touto nevšední akcí velmi zaujati a s napětím čekali, jaké výtvary ze zeleniny cca za 2 hodiny vzniknou. Chodili se přímo ke stolu dívat Dianě „pod ruce“ a potom si vyřezané exponáty prohlíželi zblízka, které byly potom vystaveny na recepci.

Děkujeme Diance za vyložení umělecký zážitek a přejeme mnoho ocenění a úspěchu v další krásné práci.

Příspěvek Alena Peškeová aktivizační pracovnice

Diana před zraky našich klientů předvedla ukázkou tzv. live carvingu, tj. vyřezávání před publikem na čas, kdy se hodnotí nejen samotná přesnost práce, estetika, ale i čistota na pracovišti.

Vyřezala vodní meloun thajským stylem a květy z kedluben, mrkve a cukety.

Státní příspěvky na služby operátorů

Kdo má na uplatnění státního příspěvku nárok?

Státní příspěvek pro osoby se zdravotním postižením

Kdo má na státní příspěvek nárok?

- držitel průkazu ZTP/P
- držitel průkazu ZTP z důvodu úplné nebo praktické hluchoty (průkaz s piktogramem přeškrtnutého ucha)
- držitel průkazu ZTP (bez piktogramu přeškrtnutého ucha) s doložením lékařské zprávy o oboustranné praktické hluchotě, kde se rozumí celková ztráta sluchu dle Fowlera 85% a více, více než 70 dB
- osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby se stupněm závislosti II. (středně těžká závislost), III. (těžká závislost) nebo IV. (úplná závislost), prokazuje se rozhodnutím o příspěvku na péči

Jaká je výše příspěvku a na co ho můžete využít?

Státní příspěvek 200 Kč uplatníte na:

- pevnou linku
- pevný nebo mobilní internet
- předplacená karta s měsíčním kreditem
- sloučení služeb v rámci balíčku O2 Spolu
- mobilní paušální tarif

Příspěvek není možné uplatňovat u několika poskytovatelů služeb.

Státní příspěvek pro osoby s nízkými příjmy

Kdo má na státní příspěvek nárok?

Nárok na státní příspěvek má osoba, která přinese čestné prohlášení fyzické osoby o splnění zákonných podmínek pro získání zvláštních cen podle § 38 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o osobu:

a) jejíž započitatelný příjem za uplynulé kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15 násobek životního minima, jde-li o jednotlivce

b) která žije v téže domácnosti s dalšími osobami a součet jejího započitatelného příjmu a započitatelných příjmů těchto osob za uplynulé kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15 násobek životního minima osob žijících v této domácnosti

Jaká je výše příspěvku pro osoby s nízkými příjmy a na jaké služby se vztahuje?

Státní příspěvek činí 200 Kč a můžete jej využít na:

- pevnou linku
- pevný nebo mobilní internet
- předplacená karta s měsíčním kreditem
- sloučení služeb v rámci balíčku O2 Spolu
- mobilní paušální tarif

Příspěvek není možné uplatňovat u několika poskytovatelů služeb.

Více informací podají sociální pracovníce nebo je lze nalézt na webových stránkách jednotlivých operátorů.

**Tuto krásnou kytici,
která krášlila náš
Domov, jsme dostali
od spolku zahrádkářů
z Krucemburku z vý-
stavy květin a také
mnoho krásných jiřin
od pana Josefa Pro-
cházky z Hluboké.**

Terapie s králíkem-kuniterapie

Jedním z druhů zooterapie je také terapie za pomoci králíka-kuniterapie. V našem Domově také využíváme pozitivních účinků těchto zvířátek na lidské zdraví i mysl a již spoustu let jsou stálými obyvateli našeho Domova. V současné době máme dva králíky-Kluka Karlíka a Bohouška. Starší je osmiletý Kluk (později Karel) - velký

šedohnědostříbřitý kříženec. Ten již v Domově něco pamatuje, ale stále se těší dobrému zdraví. Původně byl darován se svým sourozencem, který dlouho nežil. Potom se staral o něho pán, u kterého bydlel na pokoji. Karlík volně vybíhal z klece ven, dokázal vyskočit na klín a s pánem byli nerozlučná dvojka. Po smrti pána byl umístěn s klecí ve společných prostorech ve 2. patře. Tam dělal radost obyvatelům bývalé Inky, kteří zejména pozorovali péči o něho. Nyní je ve 3. patře v nové prostorné pokojové králíkárně. Je to povahově velmi hodný králík, který má rád hlazení. Předchůdcem Bohouška byla ve 3. patře Fifinka - darovaná samička zakrslého beránka. Udělala také hodně radosti, mnozí obyvatelé na ni dodnes vzpomínají, ale doplatila

zdravím na nevhodné pamlsky od lidí, nakonec uhynula na zažívací potíže. Zakrslého králíka Bohouška máme v Domově již 3 roky. Je darovaný přímo od hlineckého chovatele a vystavovatele králíků a je to hermelín červenooký. Název plemene vypovídá o tom, že králíček má velmi jemný bílý kožíšek. Byl vyšlechtěn z polských bílých králíků, jejichž kožešina se používala jako náhrada za „hermelínový“ kožíšek králů z hranostaje. (Kromě červenookých se chovají ještě hermelíni modroocí). Bohouška jste dříve mohli vídat v kleci ve 3. patře, nyní je v pokojové králíkárně ve 2. patře na DZR. Ve své ubikaci si hájí teritorium a nemá rád, když se mu tam sahá. Jakožto malé plemeno je temperamentnější, avšak mimo klec je to naprosto mírumilovný a trpělivý mazlíček. Pravidelně se probíhá po oddělení a klienti se vždy těší, kdy už si ho budou moci pochovat. Bohoušek byl již přímo vychováván k zooterapii a chodím s ním navštěvovat klienty na pokojích. Mohou pozorovat, jak u nich běhá po zemi, nebo si ho pochovat na klíně. Klientům je příjemné hlazení hebkého kožíšku, které podporuje jemnou motoriku. U ležících klientů dávám králíčka na speciálním polštářku přímo na postel. U nepohyblivých klientů využíváme také pasivní hlazení s pomocí pracovníka, které pomáhá k uvolnění prstů ruky a celkové relaxaci. Na klientech je vidět zklidnění a svalové uvolnění, spojené s pocitem pohody.

Oba dva králíci jsou naučení na kšíry a vodítko, nejen v budově, ale i venku. Máme zde šikovné obyvatelky, které si králíky v kšírech vezmou na klín na vozík, vyjedeme

ven a králíci se na vodítku proběhnou po trávě. Pro králíky, pozorující klienty i ostatní kolemjdoucí je to vždy velký zážitek. Klienti také rádi pomáhají s čištěním králíkáren, které provádíme 3x týdně. Z historického hlediska mívali lidé doma dříve alespoň malé hospodářství a téměř vždy i králíky, starost o ně byla pro ně přirozená. Paměťovou stopu a vzpomínky v nich vyvolává vůně sena králíka. Klienti potom rádi vyprávějí o svých vlastních zvířatech a králících. Mohou si osahat krmení, podestýlku i přivonět ke krmným granulím, vločkám, podpořit tak smyslové vjemy, ale procvičit i ruce při míchání krmení, vzpomínat, čím se krmilo dříve a rozvíjet slovní komunikaci. Rádi pomáhají s péčí o zdraví králíků-asistují při jejich česání, čištění srsti od nečistot, stříhání drápů, čištění očí a podobně, soucítí s nimi,

když jim například musíme kapat do uší a podobně. Králíci mají zajištěno očkování a veterinární péči. Stali se nedílnou součástí našeho Domova, mnohdy se na ně chodí dívat návštěvy s dětmi.

Spokojeně ležící, odpočívající králík, vždy navodí u kolemjdoucích pocit klidu a bezpečí v Domově.

Příspěvek Alena Peškeová aktivizační pracovnice

Střípky času v CDS-Motýl

Střípky času v centru denních služeb Motýl

V posledním čísle časopisu Drachtinka jsme Vás připravovali na benefiční akci, v níž měli své vystoupení klienti CDS Motýl. Vystoupení bylo dechberoucí, u některých způsobilo záplavu slz. Důvodem bylo především nadšení a odvaha klientů vystoupit před mnoha lidmi, o choreografii vystoupení s písní Karla Gotta „Srdce nehasnou“ se zasloužila Simona Pešková, dovolím si říci „již tradičně“.

Benefiční akce byla doprovázena celý večer cimbálovou muzikou, vystoupením folklórního spolku Vysočan, degustací vín vinaře Šomana a moravskými dobrotami—škvarková pomazánka, klobásy, koláčky, guláš a chléb především. Řezbář Košut ze Slovenka věnoval do dražby překrásnou ze dřeva vyřezávanou včelí plástev, která byla po úspěšném vydražení věnována do CDS Motýl. Dnes už zdobí naši zahradu. Celkový výtěžek bez mála 120.000 Kč byl věnován na nákup transportního křesla a keramické pece.

Červen pro nás byl plný pěkných akcí. Klienti se zúčastnili profilového pořadu TS Ridendo, pohybového studia Sluníčko, akce Bezpečné prázdniny, velké oslavy naší pracovnice provázené hudbou a grilováním. V červnu zavítali do centra také klienti denního stacionáře Jitřenka, aby společně s klienty CDS Motýl strávili dopoledne plné her a aktivit. Základní škola praktická a speciální pak přijala výzvu k šipkované, kterou zakončila drobným pohoštěním na zahradě CDS Motýl.

V průběhu prázdnin jsme také navštívili Regionální muzeum ve Skutči, Městské muzeum a galerii v Hlinsku, Betlém s výstavou výroby žinylky na Hlinecku a výstavu obrazů ve Rváčově. Poutavá byla výstava Koloniál pana Bajzy, který připomínal momenty seriálu Bylo nás pět i téma Hrdelní soud ve Skutči s ukázkami, jak dřívější doba kárala trestné činy. Klienti si oblíbili také novou kavárnu nedaleko centra, kam chodili čas od času mlsat. Opékání buřtů, canisterapie, hu-

dební aktivity, vzpomínková setkání, promítání fotek z míst, která jsme v době dovolených navštívili, aranžování květin nebo zpracování úrody bylin, ovoce a zeleniny z našeho skleníku, to vše patřilo k našemu létu. V našem programu se však často objevovala právě práce s keramickou hlinou. Klienti si stihli vyrobit květináče, keramické číslo domu, zápichy do květináčů i jiné dekorace dle vlastního přání. Výrobky pak několik dní zasychaly, než prošly žárem přes 1000 stupňů Celsia. Přeji Vám za CDS Motýl krásný zbytek léta plný slunce a milých setkání.

Martina Hejduková
Sociální pracovník-koordinátor CDS-Motýl

L
É
T
O

Z
A
H
R
A
D
Á
V
C
H

V

CH

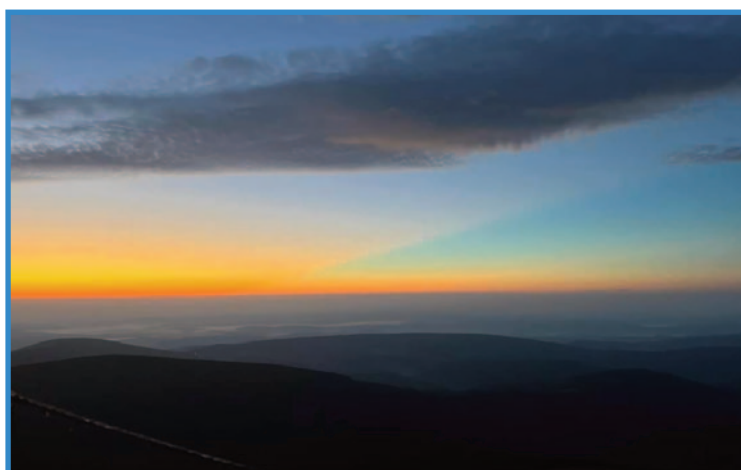

Zajímavé fotky, momentky

Vystoupení kosatek v Zoo Loro Parque na Kanárských ostrovech. Nádherný záběr kosatek nám zaslala Lenka Dopitová. Děkujeme.

Lucie Tlustá se podělila s námi o fotku pejska, milovníka jahod. Damík, její syn nám přispěl fotozáběrem z Prahy.

Tereзка Hromádková nám poslala fotku: Večerní pohled ze Sněžky.

V panelovém bytě v Hlinsku na balkónu naší Janě Vincenci zahnízdil holub v květináči, tam snesl vajíčko a vyklubalo se holoubě.

Večerní obloha ze dne 4.8.2023 v Kroměříži u paní Lidušky Malenové, mé kamarádky. J♥K

Unikátní záběr pampelišky při západu slunce, vyfotil Damík, 10 letý syn Lucie Tlusté.

Úžasné vystoupení delfínů na Mallorce-Marineland.

Janka Koteň-J♥K

O ŠTĚSTÍ

Co je to vlastně štěstí? Nikdo jej neviděl a každý ho hledá. O štěstí se mnoho píše a již napsalo. Štěstí je jako slunce, které se nikomu nevrtí. Když zatáhneme záclony a zavřeme okenice, tak nám slunce do domu nevejde.

Pan Werich řekl: „Lidské štěstí, to je taková šňůrka, na kterou navlékáme malé korálky, taková malá štěstí a čím jsou drobnější, čím je jich víc, tím je to jejich štěstí větší.“ Štěstí je mozaika složená z nepatrných malých radostí.

Lidé čekají celý týden na pátek, celý rok na léto a celý život na štěstí. Jenže štěstí nepřijde, nikdo vám ho nedá a nic vám ho nepřinese. Štěstí je umění, které si musíme osvojit. A můžeme začít tím, že přestaneme na cokoli čekat a začneme se cítit šťastně tady a teď! S láskou J♥K

„Největším štěstím v životě je vědomí, že nás někdo miluje proto, jací jsme, nebo spíše přesto, jací jsme.“ - Rolland Romain

„O štěstí nejsou romány. Štěstí se nevypravuje, štěstí se žije. Štěstí je nenápadné jako dobrý vzduch nebo zdraví.“ - Marie Pujmanová

„Jen v šetrné ruce laskavého zahradníka kvete růže domácího štěstí, v hrubých rukou zvadne.“ - Božena Němcová

„Štěstí tvého života záleží na druhu tvých myšlenek.“ - M. Aurelius Antonius

„Štěstí nespočívá v tom, že můžeš udělat to, co chceš, ale v tom, že vždy chceš to, co děláš.“ - Lev Nikolajevič Tolstoj

Použité citáty zdroj internet

Kopretiny

Foto: A. Peškeová

*Kopretiny, kopretina všechny stejné, každá jiná.
Fouká větřík, v louce tráva pod větříkem polehává.
Kopretiny však se smějí, tančí s ním a dovádějí
dokud jinam neodletí, k jiným bílým kopretinám.*

Autor: František Hrubín